

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نعم سلیمی - کابل / افغانستان

۰۳ فبروری ۲۰۲۱

نعم سلیمی

سیر از دل گرسنه نمی آید*

مدتی است که کشمکش قدرت (بحران قدرت) میان دو طرف درگیر، ارگ ریاست جمهوری از یکطرف و پارلمان از جانب دیگر در میان قوه سه گانه ساختار سرمایه داری پوشالی وطن در مورد تصویب بودجه سال ۱۴۰۰ جریان دارد که در آن پارلمان با تمام بیشرمی و عوامفریبی، زیر نام منفعت مردم افغانستان، با پیشکش نمودن شعار یکسان سازی دستمزد ها مزدوری سرمایه داری، جریان دارد.

درین کشمکش مجلس بودجه را تصویب نمی کند، حکومت معاش کار مزدوری کارمندان خود را نمی پردازد که در نتیجه یک اکثریت بزرگ و فقیر جامعه ما، معلمان، مأموران پائین رتبه و ... که بخور و نمیر زندگی شان از امروز به فردا به همین دستمزد ها وابسته است، رنج روزگار را به شانه می کشند و معلوم دار است که هر دو طرف سیر و مشبوع قدرت از دل جمعیت گسترده گرسنگان و بینوایان افغانستان نمی آیند.

علت و انگیزه اصلی بز کشی میان مجلس و رأس ساختار ریاستی (ارگ ریاست جمهوری) را نمی توان چیزی جز بهره گیری از "اعتیاد" به امتیاز ورود سرمایه های پولی بی حساب گذشته و دریافت پروژه های به ظاهر انکشافی که در وضعیت کنونی برف کوچ های آن ذوب گردیده و رو به تنزل است، تحلیل نمود.

درد دل مجلس، از آن روزی که اداره تدارکات ریاست جمهوری، دست وزارتخانه ها را در تبنانی با وکلای پارلمان در قسمت گرفتن و فعال سازی پروژه ها، بسته نمود و تمامی صلاحیت ها را در انحصار خود در آورد، فزونی گرفت که حال به یک وضعیت انفجاری رسیده است.

برای اثبات این ادعا، نکات برجسته سخنرانی چند روز قبل میر رحمان رحمانی رئیس مجلس نمایندگان را، شاهد می گیریم:

* - به وزیر مالیه زنگ زده می شود که این پروژه را بگیر و آن دیگری را نگیر؛

* - آیا در روی دنیا دیده اید که رئیس جمهور ، رئیس تدارکات باشد ؛

* - به خدا وزراء به اندازه دو توت صلاحیت ندارند ؛

* - کل پروژه های وزارت های سکتوری ، به واحد های عملیاتی انتقال داده شده ؛

در قسمت تنزیل کمک ها در قالب سرمایه پولی ، فقط کافی است تا توجه خواننده به این مأخذ کوتاه خبری ، جلب شود:
«با این وجود کمک های مالی به کابل نسبت به رقم ۱۵ میلیارد و ۲۰۰ میلیون دالر که در کنفرانس پیشین در بروکسل ۲۰۱۶ وعده داده شده بود ، ۱۵ تا ۲۰ درصد کاهش پیدا کرده است . » (نشریه زمانه ، ۲۴ نومبر ۲۰۲۰ ، جلسه ۲۰۲۰ ژنیو : کاهش کمک های مالی به افغانستان)

لازم به یاد آوری است که تفاوت میان دستمزد ها و مسأله یکسان سازی آنها نه تنها در افغانستان ، کشور های عقب مانده و کمتر انکشاف یافته ، بلکه حتی در کشور های پیشرفته سرمایه داری نیز بحث و جدل داغی را با خود به همراه دارد ، ولی با تفاوت این که در کشور های اخیر الذکر ، چگونگی دریافت امتیازات دستمزدی (مطالبه از دیاد معاشات) و سایر خدمات اجتماعی همگانی ، به پیمانۀ پختگی سیاسی طبقه کارگران کشور ها ، نیرومندی و ضعف اتحادیه های کارگری و حضور پررنگ و یا خیره سیاسی احزاب پیشرو کارگری در جریان مبارزه طبقاتی ، بستگی دارد ؛ به همان اندازه ای که این مبارزه ضعیف و ناتوان باشد ، به همان پیمانۀ تفاوت میان بالائی ها و پائینی ها شدت پیدا می نماید و به عکس آن.

* - مبارزه برای رهائی از اسارت کار مزدوری - بردگی ، ضامن دگرگونی ازین اسارت و رسیدن به عدالت اجتماعی می باشد که فقط می تواند از طریق تشکل مردم در یک جنبش مستقل وسیع و گسترده ، برای منفعت این اکثریت گسترده ، توسط خود آن ها و از آن ها ، به وجود آید!

* - زحمتکشان افغانستان می توانند صدای اعتراض خود را با ایجاد یک دموکراسی مستقیم شورائی در آتیه ، به جای پارلمان موجود ، با برگزاری انتخابات مستقیم ، آزاد ، علنی و دموکراتیک ، با حفظ حق سبک دوشی آنی متصدیان و مسؤولان امور در صورت بی کفایتی و مسلط شدن فساد بوروکراسی در اداره و دولت ، در یک ساختار پارلمانی شورا های کارگری و سایر زحمتکشان وطن ، متشکل از تمامی اتحادیه های صنفی و کارگری ، جنبش های مردمی ، احزاب و سازمان های انقلابی که هر دو ، قوه مقننه و اجراییه را در دست داشته باشد ، برای همسان سازی دستمزد ها و سایر مطالبات کارگری ؛ بلند نمایند!

* - با ایجاد چنین یک زیر ساخت بنیادی که در مورد آن گفته آمد ، شورا های کارگری و ... ، باید اداره امور را بدون دخالت احزاب سیاسی ، ولی با همکاری و حمایت احزاب پیشرو کارگری ، به دست بگیرد که در آن توزیع دستمزد ها را برای کارمندان عالی رتبه دیوان سالار (بوروکرات) ، نمایندگان مردم و ، بر مبنای حد وسط دستمزد کارگری ، محدود سازد و اجازه ندهد که حد نهائی آن بالاتر از دستمزد یک کارگر ماهر ، متخصص و مسلکی باشد!

پایان

دیدگاه شما

یادداشت:

این ضرب المثل با محتوای عریان طبقاتی آن در کشور ما مرکب از دو جز بدین شکل می باشد:

"سیر از دل گشته نمی آید و سوار از دل پیاده"

گشنة شکل گویش گرسنه بین مردم است.

ویراستار پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان"